

متن پرسش

سلام و احترام خدمت استاد عزیزم: ۳ سؤال اساسی و حیاتی؛ ۱. به نظر بنده بهترین انسان در تراز انقلاب اسلامی، انسانی است سالک، حکیم و متفکر و در عین حال دارای مدیریتی کلان و اجرایی در نظام اسلامی، که بتواند برنامه ها و طرح های الهی الهام شده بر قلب خویش را در نظامات سیاسی، فرهنگی، حقوقی و اقتصادی پیاده و نهادینه نماید. آیا چنین دیدگاهی صحیح و دقیق است؟!؟

۲. بنظر می آید آن نسل جوانی که رهبر معظم انقلاب اسلامی به آن امید بسته اند برای تحقق تمدن اسلامی، در عین اندک بودن، اما شدیداً مورد عنایت خدا هستند و خداوند متعال «علایق، استعداد و توانمندی هایی» بر وجود آنان نهاده که هر کدام زمینه ساز و عامل عبور از بحران ها و موانع انقلاب در حوزه های مختلف خواهند بود! آیا چنین نگاهی دقیق است؟! ۳. در مورد عنایت و تربیت خداوند متعال جهت تحقق اراده خویش در تاریخ معاصر توسط انسان انقلابی امروز، بستگی به طلب و ظرفیت آن انسان دارد؛ بدان معنا که هر چقدر طلب انسان برای تأثیر گذاری در تاریخ و جامعه بیشتر باشد، خداوند رب العالمین هم متناسب با آن طلب و اثرگذاری هدایت آن فرد را برعهده می گیرد؛ به طور مثال طلب حاج قاسم سلیمانی با رهبر انقلاب اسلامی متفاوت بوده و طبعاً اثر گذاری آنان در تحقق آرمان های اسلام هم متفاوت خواهد بود (یعنی رهبر معظم انقلاب موثر تر از حاج قاسم سلیمانی بودند). آیا چنین دیدگاهی صحیح هست؟!؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. آری! از آن جهت که ما یکی از صفات ائمه «علیهم السلام» را در زیارت جامعه «و سَاسَةَ الْعِبَادِ» یعنی بندگانی که سیاستمدار می باشند. مسلم است که آن سیاست از دیانت جدایی ندارد. ۲. در همین رابطه بحث «انعم الله علیهم» را در آیه ۶۹ سوره نساء مطرح می کند که می فرماید: «وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا» به این معنا که آری! خداوند عملاً آن ها را تربیت می کند برای اموری خاص. به همان معنایی که در مناجات شعبانیه از خدا می خواهیم: «الهی انظر إلی نظر من نادیته فاجابک و استعملته بمعونتك فاطاعک» به این معنا که او ما را مدد برساند که به اطاعت او مفتخر شویم. ۳. مسلماً خداوند رهبر معظم انقلاب را برای چنین کار بزرگی ذیل تربیت خاص خود پرورانده است و در همین رابطه از حضرت رضا «علیه السلام» داریم که حضرت می فرمایند: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اخْتَارَهُ اللَّهُ لِأُمُورِ عِبَادِهِ شَرَحَ صَدْرَهُ» اگر خداوند بنده ای از بندگانش را جهت امور مردم انتخاب کرد،

سینه‌ی او را گشاده می‌گرداند. تا در مدیریت خود کوچک‌ترین لغزشی نداشته باشد و امور بندگان را با وسعت نظر سر و سامان دهد. «فَلَمْ يَغَيِّ بِعَدَهُ بِجَوَابٍ وَ لَمْ تَجِدْ فِيهِ غَيْرَ صَوَابٍ» در نتیجه آنچنان توانا می‌شود که در جواب‌گویی به هیچ نیازی در نمی‌ماند و غیر از صواب از او نخواهی یافت و به خوبی مصلحت مردم را در نظر می‌گیرد. «فَهُوَ مُوَفَّقٌ مُسَدِّدٌ مُؤَيَّدٌ» [۱] پس او در کار خود موفق و محکم و مورد تأیید الهی است. شرح صدری که در روایت فوق به آن اشاره دارد کاملاً در حضرت امام خامنه‌ای به چشم می‌خورد. و این‌جا است که به خوبی متوجه جایگاه تاریخی انقلاب اسلامی خواهیم شد به عنوان عطا‌ی الهی به بشر امروز. موفق باشید

[۱] - تحف العقول، ص ۴۴۳